భాగ్యవంతుడు

ఆంధ్రభూమి మంత్లీ.. జూన్, 2003

ట్రైనింగ్‌కి హైదరాబాద్ వెళ్లిన భర్త రాకకోసం ఎదురుచూస్తోంది శ్రీలేఖ.

పిల్లలిద్దరూ కాలేజీలకు వెళ్లడంతో ఏం చేయాలో తోచడం లేదు ఆమెకి. ఎన్నో పనులున్నా భర్త వచ్చే సమయం అవుతుండడంతో పనిలోకి దిగాలనీ అనిపించలేదు.

టీపాయ్ మీదున్నపుస్తకం తీసుకుని తిరగేయసాగింది. ఇంతలో... ఆటో ఆగిన శబ్దమైతే బయటకు వెళ్లి చూసింది. ఆటో దిగుతున్న కృష్ణకి ఎదురువెళ్లి సూట్‌కేసు అందుకుంది.

ఇంట్లోకి అడుగు పెడుతూనే– "పిల్లలెలా వున్నారు? అమ్మ ఆరోగ్యం ఎలావుంది?" అని భార్యని అడిగాడు కృష్ణ.

"అందరూ బాగున్నారు. ఇంత ఆలస్యమయిందేం? ట్రైను లేటా?"

"అవును. నేనూ అనుకుంటూనే వున్నాను- అభిసారికలా నాకోసం ఎదురుచూస్తూ ఉంటావని!"

"నేనూ అనుకుంటూనే వున్నాను- ఆ ట్రైను మీ మనసు వేగంతో పోటీ పడలేదని!" అంటూ నవ్వి, "స్నానానికి నీళ్లు సిద్ధంగా ఉన్నాయి. స్నానం చేసి వచ్చారంటే ఇద్దరం టిఫిన్ తిందాం!" అంది శ్రీలేఖ.

"అదేం..? నీవు తినేసి ఉండవచ్చుగా!"

"మీతో కలిసి పంచుకునే ఏ అవకాశాన్నీ నేను వదలను."

"అయితే... స్నానం కూడా చేయకుండా ఉండాల్సింది నువ్వు!" కొంటెగా చూస్తూ అన్నాడు.

"మన పెళ్ళయి పదిహేడేళ్లు అయింది. ఇకపై అలాంటివన్నీ కుదరవు!"

"చిన్న కరెక్షన్- 'మన పెళ్లయి పదిహేడేళ్లే అయ్యాయి!' అనుకోవాలి. అప్పుడే మనం బాగా ఎంజాయ్ చేయగలం!" అంటూ బాత్రూమ్‌లోకి వెళ్లిపోయాడు.

టిఫిన్ తిన్నాక కృష్ణ రెడీ అయి- "శ్రీ..! నేను అమ్మని ఒకసారి చూసివస్తాను" అన్నాడు చెప్పులు వేసుకుంటూ.

"ఒక్క నిముషం కూర్చోండి... మీతో మాట్లాడాలి!" అంది శ్రీలేఖ.

"ఏమిటి?" అంటూ వచ్చి సోఫాలో కూర్చుని, "శ్రీ... అమ్మకి బాగానే వుందికదా!" అన్నాడు ఆదుర్దాగా.

"అమ్మకి నాలుగురోజులుగా జ్వరంగా వుంది. ఆనంద్ నిన్న ఫోన్‌చేసి చెబితే వెళ్లి చూసొచ్చాను. జ్వరంతోపాటు ఆయాసం కూడా వుంది. మనింటికి వచ్చేయమని చెప్పాను. ఆవిడ 'ఫర్వాలేదు తగ్గిపోతుందిలే!' అని అన్నారు. మీరు చూసి జ్వరం తగ్గకుంటే మనింటికి పిలుచుకుని వచ్చేయండి. మన ఫ్యామిలీ డాక్టర్‌కి చూపిద్దాం!" అంది.

కృష్ణ ముఖం ఆందోళనతో నిండిపోయింది. అది శ్రీలేఖ ఊహించినదే! కృష్ణ చాలా సెన్సిటివ్! తనవాళ్ళ గురించి ఎక్కువగా ఆలోచిస్తాడు. వాళ్ళకి చిన్న అనారోగ్యం వచ్చినా తట్టుకోలేడు.

"మీరు పది నిముషాలు ఆగితే నేనూ బయలుదేరి వస్తాను!" అంది- అతన్ని ఒంటరిగా పంపడం ఇష్టంలేక. ఆమె బయలుదేరేవరకు ముళ్లపైన కూర్చున్నట్టే ఫీలవసాగాడు కృష్ణ. ఇద్దరూ స్కూటర్ మీద అతని తల్లి ఇంటికి చేరారు.

మంచంపై పడుకుని ఉంది ఆవిడ!

కృష్ణ తమ్ముడు ఆనంద్ ఇంట్లో లేడు. తలుపు దగ్గరగా వేసి ఉండడంతో- ఇంట్లోకి వెళ్లడానికి వాళ్ళకి ఇబ్బంది కలగలేదు. తల్లిని చూసిన కృష్ణకి కంట్లో నీరు తిరిగింది.

"అమ్మా..." అంటూ మంచంపై ఆమె ప్రక్కనే కూర్చుని ఆమె చేతిని అందుకున్నాడు.

"రా నాయనా! ప్రయాణం బాగా జరిగిందా? నీవు రాకుండానే పోతానేమోనని భయపడ్డాను!" అంది ఆయాసపడుతూ.

"ఛ..! ఏం మాటలమ్మా అవి? నేను వచ్చేశానుగా... ఇంకేం భయంలేదు. ఆనంద్ ఏడీ?"

"వీధి చివరి షాపుకి వెళ్లాడు. ఈపాటికి వస్తూ ఉంటాడు."

ఇంతలో ఆనంద్ వచ్చాడు... "ఎంతసేవయింది మీరు వచ్చి?" అన్నాడు.

"ఇప్పుడే వచ్చాంలే ఆనంద్! ఒకసారి ఇలా రా!" అంటూ కృష్ణ తమ్ముడిని ప్రక్కగదిలోకి పిలుచుకుని వెళ్లి తల్లి ఆరోగ్య పరిస్థితి గురించి అడిగాడు.

"మామూలు జ్వరమే వచ్చిందన్నయ్యా! ఈ వీధిలోనే మంచి డాక్టర్ ఉన్నారు. గవర్నమెంటు డాక్టర్. ఈమధ్యే బదిలీపై మన ఊరికి వచ్చారు. ఆయన శ్రద్ధగా చూసి మందులిస్తున్నారు. ఎందుకో జ్వరం, ఆయాసం తగ్గడం లేదు. ఏదైనా పెద్ద హాస్పిటల్‌కి షిఫ్ట్ చేద్దామంటే ఆయన 'అంత అవసరం లేదు' అంటున్నారు. ఎటూ నీవు ఈరోజు వస్తున్నావని తెలుసు కనుక- నీతో మాట్లాడి డిసైడ్ చేద్దామని అనుకుంటున్నాను."

కొద్దిసేపు ఆలోచించి, "ఆనంద్! ముందు అమ్మని మా ఇంటికి తీసుకెళతాను. డాక్టర్ రామకృష్ణ మన ఫ్యామిలీ డాక్టర్! ఎంతో అనుభవమున్నవాడు. ఆయనకు అమ్మని చూపిద్దాం. ఆయన ఏమంటారో విని తరువాత ఆలోచిద్దాం!" అన్నాడు కృష్ణ.

"అలాగే... నాకేం అభ్యంతరం లేదు" అన్నాడు ఆనంద్.

ఆటోలో కృష్ణ తల్లి కామాక్షమ్మతో పాటు శ్రీలేఖ కూర్చుని ఆవిడని జాగ్రత్తగా ఇంటికి పిలుచుకుని వచ్చింది. కృష్ణ ఫోన్ చేయగానే డాక్టర్ రామకృష్ణ కృష్ణ ఇంటికి వచ్చి కామాక్షమ్మని పరీక్షించాడు. "మరేం భయంలేదు. జ్వరం తీవ్రంగా వచ్చింది. ఆ డాక్టర్ మంచి మందులే ఇచ్చారు. అయితే అవి సరిపోలేదు. నేను డోసేజ్ పెంచి ఇస్తున్నాను. లెటజ్ వెయిట్ అండ్ సీ ఫర్ టూ డేస్!" అన్నాడు మందులు రాసిచ్చి.

"డోసేజ్ పెంచితే ప్రాబ్లెం ఏం లేదుగా డాక్టర్?" అనుమానంగా అడిగాడు కృష్ణ.

"ఉంటే నేను రాస్తానా?! ఆవిడ బాడీ కాన్‌స్టిట్యూషన్ నాకు బాగా తెలుసు. మీరు కాస్త ధైర్యంగా ఉండాలి. ఆమెకీ ధైర్యం చెప్పాలి."

డాక్టర్‌ని పంపించి మెడికల్ షాపుకెళ్లి మందులు కొని, వాటి ఖరీదు తెలుసుకుని ఆశ్చర్యపోయాడు. వెయ్యి రూపాయలయ్యాయి మందులకు! డబ్బులు చెల్లించి ఇంటివైపు నడిచాడు.

• • •

వారంరోజులు కృష్ణ, శ్రీలేఖ కామాక్షమ్మని కంటికి రెప్పలా చూసుకుంటూ వేళకు మందులు ఇస్తూ సేవలు చేశారు. డాక్టర్ రామకృష్ణ రెండురోజులకు ఒకసారి ఇంటికి వచ్చి పరిస్థితి చూస్తూ శ్రద్ధగా ట్రీట్‌మెంట్ చేశాడు. పదిరోజుల తరువాత కామాక్షమ్మ లేచి కూర్చోగలిగింది.

ఆరోజు పిల్లలతో సరదాగా మాట్లాడుతూ భోజనం చేశాడు కృష్ణ. అతని ఉత్సాహానికి కారణం తల్లి కోలుకోవడమేనని శ్రీలేఖకు అర్థమైంది. కృష్ణ ఎప్పుడూ ఉత్సాహంగా ఉంటాడు. అతడు ఢీలాపడితే ఆమెకి ఏ పనీ చేయబుద్ధి కాదు. ఆరోజు అతని ఉత్సాహం ఆమెలోనూ ఉత్సాహాన్ని నింపింది. ఆరోజు రాత్రి భర్తతో...

"మందులకీ, డాక్టర్ ఫీజులకీ ఎంత ఖర్చయిందండీ?" అని అడిగింది శ్రీలేఖ.

"ఎంతైతే ఏంలే? అమ్మకి నయమైంది... అదిచాలు!" అన్నాడు తృప్తిగా.

"నాకు కావలసింది కూడా అదే! అయినా... ఎంతయిందో చెప్పండి! మన డాక్టర్ అన్నీ ఖరీదైన మందులే రాస్తారు. ఆయన ఫీజూ ఎక్కువే! చెప్పండి ఎంతైంది? ఎక్కడనుండి తెచ్చారు?"

"దాదాపు అయిదువేలయింది... వడ్డీకి తెచ్చాను!"

ఏం మాట్లాడకుండా ఆలోచిస్తూ ఉండిపోయింది శ్రీలేఖ. వాళ్ళు ఈమధ్యే కొత్తఇల్లు కట్టుకున్నారు. కృష్ణ పనిచేసే బ్యాంకులోనే లోను తీసుకోవడంతో లోను రికవరీల వల్ల జీతం బాగా తగ్గిపోయింది. కొడుకుని మంచి కాలేజీలో చేర్పించడానికి వడ్డీకి డబ్బులు అప్పు తీసుకున్నాడు కృష్ణ. నెల గడవడమే కష్టంగావున్న పరిస్థితుల్లో ఈ అయిదువేలూ ఓ భారమే వాళ్ళకి.

"మీ అమ్మగారి దగ్గర డబ్బులేమైనా ఉన్నాయేమో అడగండి!" వద్దనుకుంటూనే అడిగింది.

"ఛ... ఛ... బాగుండదు. అయినా కన్నతల్లికి వైద్యం కూడా చేయించలేని పరిస్థితిలో మనం లేముగా?!"

"ఉన్నాము కాబట్టే వడ్డీకి తెచ్చారు డబ్బులు! పోనీ, ఆనంద్‌ని సగం ఇవ్వమని అడగండి!"

"అవన్నీ అడిగి తీసుకునేవి కావు. వాళ్ళకై వాళ్ళు ఆలోచించి ఇవ్వాలి."

"మరి, ఎలా తీరుస్తారు ఆ అప్పు?"

"చూద్దాం! ఆయన ఉన్నాడుగా... ఆయనే చూసుకుంటాడు."

"ఆయనెవరు?"

గోడమీద వున్న షిర్డీ సాయిబాబా పటంవైపు చేయి చూపించాడు.

"ఆయన భక్తుడయ్యాక మీకు ధైర్యం బాగా పెరిగింది!" అంది శ్రీలేఖ నవ్వుతూ.

• • •

కామాక్షమ్మ మనసంతా బాధగా వుంది.

కొడుకు ఆర్థిక పరిస్థితి గురించి ఆమెకి తెలుసు. అది మెరుగవ్వాలంటే కనీసం అయిదేళ్లు పడుతుంది. ఇటువంటి సమయంలో తను అనారోగ్యం పాలవ్వడం ఆమె మనసుని బాధించింది.

కృష్ణ స్వంతఇల్లు కట్టుకునేంతవరకూ తల్లితోనే కలిసి ఉన్నాడు. కొత్తఇల్లు అద్దెకి ఇవ్వడం ఇష్టంలేక ఆ ఇంట్లోకి మారాడు. తల్లినీ, తమ్ముడినీ తమతోపాటే వచ్చేయమని కోరినా- భర్త కట్టించిన ఇంటిని వదలడానికి మనసు రాక చిన్నకొడుకుతో పాటు పాతఇంట్లోనే ఉండిపోయింది కామాక్షమ్మ. ఆనంద్‌కి కూడా పెళ్ళయ్యాక ఇద్దరి ఇళ్లల్లో తన శేషజీవితం గడుపుతానని కొడుకులతో చెప్పిందావిడ! కృష్ణ, శ్రీలేఖ గుడికి వెళ్లారు. బహుశ తన ఆరోగ్యం నయమైనందుకు భగవంతుడికి కృతజ్ఞతలు చెప్పడానికో, మొక్కు తీర్చడానికో అయివుంటుంది.

తన ఆరోగ్యం గురించి బిడ్డ ఎంత ఆదుర్దా పడ్డాడు? ఎన్ని సేవలు చేసాడు? శ్రీలేఖ మాత్రం తక్కువ చేసిందా? సొంత కూతురికన్నా ఎక్కువగా చూసుకుంది. ఆ సహనం, ఎదుటి మనిషిని అర్థంచేసుకునే గుణం ఎవరికీ రాదు. ఇటువంటి కోడల్ని కలిగిన తను చాలా అదృష్టవంతురాలు. 'ఆ దంపతులకి ఎటువంటి బాధా లేకుండా చూడు స్వామీ!' హాల్లో వున్న సాయిబాబా పటం వైపు చూస్తూ మనసులోనే వేడుకుంది కామక్షమ్మ.

• • •

బ్యాంకులో కౌంటర్‌లో కూర్చుని పనిచేస్తున్న కృష్ణతో బ్రాంచి మేనేజరు పిలుస్తున్నారని అటెండరు వచ్చి చెప్పాడు.

బ్రాంచి మేనేజరు కేబిన్‌లో ప్రవేశించి, "గుడ్‌మార్నింగ్ సార్!" అన్నాడు కృష్ణ వినయంగా.

"కూర్చోండి కృష్ణా! ఎలావుంది మీ అమ్మగారికి?"

"బాగుంది సార్! షి ఈజ్ ఇంప్రూవింగ్!"

కృష్ణ ప్రక్కనే వున్న సిస్టమ్స్ ఆఫీసరు కృష్ణతో-

"కృష్ణగారూ! సిస్టమ్స్ సస్పెన్స్ అక్కౌంటు బ్యాలెన్స్ కాకుండా గత ఆరునెలలుగా మనల్ని ఇబ్బంది పెడుతున్న విషయం మీకు తెలుసుకదా! ఆ అక్కౌంటు ఈరోజు బేలన్స్ అవుతుంది మీరు కన్ఫర్మ్ చేస్తే" అన్నాడు.

"నేను కన్ఫర్మ్ చేయడమేమిటి?" అన్నాడు కృష్ణ ఆశ్చర్యంగా.

"మే అయిదున మీ అక్కౌంటులో అయిదువేల రూపాయలు రెండుసార్లు డెబిట్ అయింది. అయితే విత్‌డ్రాయల్ మాత్రం ఒక అయిదువేలకే వుంది. ఆరోజు మీరు అయిదువేలు ఒకసారి విత్‌డ్రా చేసారా? లేక, రెండుసార్లు చేశారా... కన్ఫర్మ్ చేస్తే మా పని సులభం అవుతుంది."

"నేను ఆరోజు ఓచర్లు చూసి చెబుతాను. నాకు గుర్తుండి ఒకేరోజు రెండు విత్‌డ్రాయల్స్ ఏనాడూ వెయ్యలేదు నేను!" అన్నాడు కృష్ణ.

"ఆరోజు ఓచర్లు ఇక్కడే ఉన్నాయి... చూడండి!"

ఓచర్లు చూసి తను ఒక్కసారే విత్‌డ్రా చేసినట్లు చెప్పాడు కృష్ణ.

"అయితే... ఆ అయిదువేలు ఆయన అక్కౌంటుకి క్రెడిట్ చేయండి!" అని సిస్టమ్స్ ఆఫీసర్‌తో చెప్పి, "అయినా... అయిదువేలు మీ అకౌంటులో తక్కువైతే తెలుసుకోకపోవడం ఏమిటి?" అంటూ కృష్ణను ప్రశ్నించాడు బ్రాంచిమేనేజరు.

"అది నేను ఇల్లు కడుతున్న సమయం సార్! అన్నీ వేలల్లోనే ఖర్చులు ఉండేవి కనుక అయిదువేలు తగ్గడం గమనించలేకపోయాను."

"పోనీలే! ఈ అయిదువేలూ దీపావళికి బోనస్‌లా వస్తుంది మీకు... ఎంజాయ్!"

"థాంక్యూ సార్!" అంటూ బయటకి వచ్చాడు.

• • •

ఆరోజు రాత్రి భార్య చేతిలో అయిదువేలు పెట్టాడు కృష్ణ.

కథా నిలయం
5478
శ్రీకాకుళం

"ఎక్కడిది?" ఆశ్చర్యంగా అడిగింది శ్రీలేఖ.

"ఆయన ఇస్తారని చెప్పానా? ఇచ్చాడు!"

ఆ తరువాత జరిగింది చెప్పి, తల్లి వైద్యంకోసం చేసిన అప్పు ఆ డబ్బుతో తీరుస్తానని చెప్పాడు.

"మీ మంచితనం, తల్లిమీద ప్రేమ ఆ భగవంతుడ్ని కూడా మెప్పించాయండీ! అందుకే ఆయన ఈవిధంగా సహాయం చేశాడు. మీరెప్పుడూ ఇలాగే ఉండాలి."

"అప్పులు చేస్తూ ఉండమంటావా?" నవ్వుతూ అన్నాడు కృష్ణ.

"కాదు... భాగ్యవంతుడిలా! మంచితనం, మానవత్వం పుష్కలంగా ఉన్న మీకన్నా భాగ్యవంతులెవరండీ?!" అంటూ అతని జుట్టును ప్రేమగా నిమిరి, దగ్గరికి తీసుకుంది శ్రీలేఖ.